

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน มีระเบียบวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนและพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้นรวม 58 คน (ชาย 42 คน และหญิง 16 คน) โดย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนและพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่เคยมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน และอาจจะมีคู่อภิเษกสมรสอยู่แล้วหรือไม่ก็ได้ จำนวน 29 คน แบ่งเป็นเพศชาย 21 คนและเพศหญิง 8 คน เพื่อใช้ในการหาค่าคะแนนเฉลี่ยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน กับนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงเหตุผลของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน ผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน และวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาทั่วไปที่ไม่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคินในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนและพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 29 คน แบ่งเป็นเพศชาย 21 คนและเพศหญิง 8 คน สำหรับหาค่าคะแนนเฉลี่ยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิน

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) ของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคินที่มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี

ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 29 คน โดยมีการกำหนดคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและเพศหญิง ทั้งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในคณะ สาขา หรือชั้นปีใดๆ
2. มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี
3. พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
4. มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบขำคินมากกว่า 1 ครั้งในช่วงระยะเวลา 6 เดือน ถึง 1 ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีพฤติกรรมดังกล่าวในขณะที่ผู้วิจัยกำลังทำการศึกษา
5. มีเวลาให้กับผู้วิจัยในการศึกษา โดยจะต้องสามารถให้ผู้วิจัยให้สัมภาษณ์ได้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 20 นาที เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และมีคุณภาพ

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิค Snow – ball sampling technique ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยขอรับความช่วยเหลือจากนักศึกษาที่ผู้วิจัยเคยสอนหรือกำลังสอนและมีเพื่อนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีทั้งในมหาวิทยาลัยรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบขำคิน ในการแนะนำและพาไปพบกับบุคคลที่มีคุณลักษณะตรงตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จากนั้นผู้วิจัยจะนัดพบเพื่อทำความรู้จักและชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย และขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อการทำวิจัย โดยเมื่อผู้วิจัยได้ทำความรู้จักชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนแรกแล้ว ผู้วิจัยจะขอให้กลุ่มตัวอย่างคนแรกระบุถึงกลุ่มตัวอย่างคนอื่นๆให้ผู้วิจัยได้รู้จักจนกว่าจะได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งเทคนิคดังกล่าวเป็นเทคนิคที่ใช้ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แต่หากกรณีในกลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกในการพบผู้วิจัยแต่สะดวกในการให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์แทนการนัดพบ

การเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเชิงลึกและมีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลถึงพฤติกรรมทางเพศซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนตัวอีกทั้งยังเป็นพฤติกรรมทางเพศแบบขำคินซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ทำให้การเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างยาก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเข้าถึงได้ยาก จึงเป็นการยากที่จะได้ข้อมูลมาเพื่อทำการศึกษาวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง ดังนั้นการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจึงต้องใช้ระยะเวลาในการหากลุ่มตัวอย่างที่ยินยอมและสมัครใจในการให้ข้อมูล

อีกทั้งยังต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างความไว้วางใจ ความเชื่อใจให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อตัวผู้วิจัยว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวใดๆในการวิจัยครั้งนี้และกับบุคคลอื่น รวมถึงยึดจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูลอย่างเคร่งครัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย

1. แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับผู้ใหญ่ของคูเปอร์สมิท (Coopersmith Self - Esteem Inventory: Adult form - Coopersmith, 2002) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย โดย ณัฐนันท์ คงคาหลวง (2548)

แบบประเมินชุดนี้มีข้อกระทงจำนวนทั้งหมด 25 ข้อ 2 ตัวเลือก (Check list) ใช้สำหรับประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลทั่วไปในระดับอายุ 16 ปี ขึ้นไป ประกอบด้วยข้อกระทงที่มีความหมายทางบวกและข้อกระทงที่มีความหมายทางลบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

ด้านที่ 1 การเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป มี 12 ข้อ แบ่งเป็น

ข้อกระทงทางบวก ได้แก่ 1, 4, 19

ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ 3, 7, 10, 12, 13, 15, 18, 24, 25

ด้านที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม มี 4 ข้อ แบ่งเป็น

ข้อกระทงทางบวก ได้แก่ 5, 8, 14

ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ 21

ด้านที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว มี 6 ข้อ แบ่งเป็น

ข้อกระทงทางบวก ได้แก่ 9, 20

ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ 6, 11, 16, 22

ด้านที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการทำงาน มี 3 ข้อ แบ่งเป็น

ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ 2, 17, 23

คุณภาพของเครื่องมือ

Coopersmith (2002) ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง อายุระหว่าง 16 - 34 ปี ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 226 คน และหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) ของเครื่องมือเท่ากับ 0.81 ซึ่ง ณัฐนันท์ คงคาหลวง (2548) ได้นำเครื่องมือดังกล่าวมาแปลต้นฉบับภาษาอังกฤษตามขั้นตอนของการแปลแบบประเมิน โดยใช้วิธี forward - backward translation และตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นนักจิตวิทยาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งไม่มีการแก้ไขหรือดัดแปลงข้อความ รวมถึงไม่มีการลดหรือเพิ่มข้อคำถาม จากนั้นได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วย

การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected Item Total Correlation : CITC) พบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) ของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนจะแบ่งคะแนนตามลักษณะของข้อกระทงได้ 2 แบบคือ

1. ข้อความที่มีความหมายในทิศทางบวก (Positive Items) จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 4, 5, 8, 9, 14, 19, 20

เกณฑ์การให้คะแนนคือ ถ้าตอบ "ใช่" ได้ 1 คะแนน ตอบ "ไม่ใช่" ได้ 0 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายในทิศทางลบ (Negative Items) จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25

เกณฑ์การให้คะแนนคือ ถ้าตอบ "ใช่" ได้ 0 คะแนน ตอบ "ไม่ใช่" ได้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน

ในเกณฑ์การแปลผลของ Coopersmith (2002 อ้างอิงจาก ฐิฐนันท์ คงคาหลวง, 2548) จะมีรูปแบบในการคิดคะแนน คือ

คะแนนดิบ (Raw Score) คือคะแนนที่ได้ทั้งหมดจากการตอบคำถามทุกข้อนำมารวมกัน ดังนั้นคะแนนดิบสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 25 คะแนน

คะแนนรวม (Total Score) คือคะแนนดิบคูณด้วย 4 เพื่อให้ได้คะแนนเต็มเป็น 100 คะแนน ดังนั้นคะแนนรวมสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 100 คะแนน

การแปลผลคะแนนจะเป็นการเทียบคะแนนรวมที่ได้กับเกณฑ์มาตรฐานของแบบวัด ซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของแบบวัดที่ Coopersmith (2002) รายงานไว้คือ 70 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เท่ากับ 19 คะแนน โดยได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างชาวอเมริกันเพศชายและเพศหญิง อายุระหว่าง 16 – 34 ปี ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 226 คน

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ จะใช้ค่าคะแนนที่ได้จากแบบประเมินเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับผู้ใหญ่ (Coopersmith Self – Esteem Inventory: Adult form – Coopersmith, 2002) จากนักศึกษาที่ไม่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืน จำนวน 29 คน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เท่ากับ 3.61 เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

โดยหากคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่ไม่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน จะถือว่ามีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง แต่หากคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนต่ำ

กว่าคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่ไม่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่น จะถือว่ามีค่าการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

2. แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi - Structure Interview) ผู้วิจัยนำมาจาก พิมพิชา สุพัตกุล (2551)

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์มาจาก พิมพิชา สุพัตกุล (2551) โดยมีการปรับข้อคำถามในบางข้อให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้มากขึ้น ซึ่งพิมพิชา สุพัตกุล (2551) ได้พัฒนาแบบสัมภาษณ์ชุดนี้จากการสัมภาษณ์วัยรุ่นตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างทุกประการแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เพื่อกำหนดหัวข้อที่ใช้การศึกษา จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา และเมื่อผ่านการแก้ไขแล้วจึงนำมาพัฒนาเป็นข้อคำถามโดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อขอรับการตรวจความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำไปทดลองสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจริงทุกประการจำนวน 10 คน จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงภายหลังการทดลองสัมภาษณ์มาผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริง

ประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 5 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ข้อคำถามประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ที่มาของรายได้ การสื่อสารภายในครอบครัว ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในอดีต

ข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศในอดีตของกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก บุคคลแรกที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ประสบการณ์และความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เป็นต้น

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน

ในส่วนนี้จะสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน เช่น บุคคลที่ปัจจุบันมีเพศสัมพันธ์ด้วย ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ การได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคตินภายใน 6 เดือนที่ผ่านมา

ในส่วนนี้จะสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคตินภายในระยะเวลา 6 เดือน - 1 ปีที่ผ่านมา เช่น ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน ความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน การได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน พฤติกรรมทางเพศขณะมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน เหตุผลที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน เป็นต้น

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน

ในส่วนนี้จะสอบถามถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลังการมีพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคตินกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงวิธีการป้องกันตนเองภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน เช่น พ่อแม่และแฟนรับรู้พฤติกรรมดังกล่าวหรือไม่ หากรับรู้จะอย่างไร วิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ ความมั่นใจในวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ของกลุ่มตัวอย่าง ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในด้านต่างๆ กับกลุ่มตัวอย่างในอนาคต เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำเสนอโครงร่างวิจัยให้กับศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ภายหลังจากการได้รับอนุมัติหรือพิจารณาแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาทั่วไปที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน จำนวน 29 คน แบ่งเป็นเพศชาย 21 คน เพศหญิง 8 คน และนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน จำนวน 29 คน แบ่งเป็นเพศชาย 21 คนและเพศหญิง 8 คน
2. ให้นักศึกษาทั่วไปที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคตินจำนวน 29 คน ดังกล่าวในข้อ 1 ทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง
3. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบประเมินให้ตรงตามความเป็นจริง รวมถึงอธิบายวิธีการตอบแบบประเมินโดยละเอียด
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมิน พร้อมมอบของที่ระลึกให้กับกลุ่มตัวอย่าง

5. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ที่ได้จากนักศึกษาที่เคยสอน หรือ กำลังสอนอยู่ รวมถึงกลุ่มตัวอย่างคนแรกที่จะแนะนำกลุ่มตัวอย่างคนอื่นๆไปให้
6. ติดต่อพูดคุยทางโทรศัพท์และผ่านเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายถึง วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัย และขอความร่วมมือในการให้ สัมภาษณ์ พร้อมทั้งกล่าวถึงจรรยาบรรณในการเก็บรักษาความลับในการทำวิจัย ของผู้วิจัยอย่างเคร่งครัดว่าจะไม่มีการอัดเทป ถ่ายภาพ ระหว่างสัมภาษณ์ รวมทั้ง เปิดเผยหรือเผยแพร่ให้เกิดผลเสียต่อกลุ่มตัวอย่างโดยเด็ดขาด
7. ภายหลังจากกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดในการสัมภาษณ์ แล้ว ผู้วิจัยให้เวลากลุ่มตัวอย่างตัดสินใจในการให้สัมภาษณ์ 1 วัน จากนั้นหากกลุ่ม ตัวอย่างยินยอมที่จะให้สัมภาษณ์จึงจะนัดพบเพื่อสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการอีกครั้งในครั้งถัดไป โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการให้ สัมภาษณ์ด้วยตนเอง แต่หากกลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกที่จะเจอและให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยแบบตัวต่อตัว ผู้วิจัยจะขออนุญาตสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์แทน ซึ่งหากกลุ่ม ตัวอย่างยินยอม ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างคนดังกล่าวผ่านทางโทรศัพท์
8. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์โดยยึดหลักจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ระหว่างการ สัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างสามารถซักถามในประเด็นที่สงสัยหรือไม่แน่ใจในคำถามได้ พร้อมทั้งแจ้งว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถที่จะไม่ตอบคำถามในกรณีที่ไม่ต้องการตอบ คำถามในประเด็นนั้นๆ และหากรู้สึกอึดอัดในการให้สัมภาษณ์สามารถบอกยุติการ ให้สัมภาษณ์ได้ตลอดเวลา
9. ขอความร่วมมือในการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับผู้ใหญ่ของ กลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งอธิบายถึงวิธีการตอบโดยละเอียด สำหรับกรณีกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยจะอ่านข้อความคำถามผ่านทางโทรศัพท์และให้กลุ่ม ตัวอย่างตอบคำถามผ่านโทรศัพท์ และกลุ่มตัวอย่างบางคนผู้วิจัยจะส่ง แบบสอบถามผ่านทางนักศึกษาที่ผู้วิจัยสอนซึ่งเป็นเพื่อนกับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง
10. ภายหลังจากการสัมภาษณ์สิ้นสุด ผู้วิจัยจะกล่าวขอบคุณพร้อมทั้งมอบของที่ระลึกให้กับ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ทุกคน
11. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ข้อมูลเชิง พรรณนา และหาค่าสถิติที่ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ตาม วัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศ และเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกนำมาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อแปลงเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นผู้วิจัยจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละในการบรรยายผลการศึกษาข้อมูลที่ได้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมทางเพศและเหตุผลที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่นมากที่สุด
2. การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่น ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ $t - test$ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่นและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่น ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ $t - test$ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาภายหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกนำมาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อแปลงเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นผู้วิจัยจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละ เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์ข้อ 1 ในการบรรยายผลการศึกษาข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาภายหลังการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคั่น